

& utilitatem humanam. Si primum, dicant, quæso, adversarii, in quoniam Evangelio hujusmodi concionis in institutione Sacramentorum novæ legis sit mentio? Si secundum, respondeant adversarii quibus verba concionatoria cum perficitur Sacramentum sint necessaria ad Sacramentorum validitatem? Ministro? an adstantibus? an suscipientibus? Non Ministro, quia nemo a seipso edocetur: non adstantibus, quia valet Baptismus, etiamsi præter Ministrum & suscipientem nullus alius assistat: non suscipientibus, nam infantes phrenetici & amentes, verbum, quod de ore Dei procedit, audire nequeunt, & valide tamen baptizantur; valeant ergo cum informi formula sua promissoria aut concionatoria blasphemi & impudentes Sophistæ.

S C H O L I O N

Hoc vitium Novatoribus est, sententiam suam quamvis falsam atque perversam contentionem summa, ac pertinaci animositate defendere. Hæc sunt porro argumenta, seu potius deliramenta, quibus informem formam promissoriam & concionatoriæ confirmare conantur. Veteres Patres Sacra-
menta non conferebant, nisi præmissis promissione & con-
cione: *Augustinus ipse Tract. 80. in Joannem* assertit, Sacra-
mentalii verbo non inesse virtutem ex eo quod proferatur,
sed eo quod fide credatur; imo *Apostolus ad Eph. V.* de Ec-
clesia loquens: *Mundans*, inquit, *eam lavacro in verbo vite*:
ubi *Hieronymus* per verbum *vite* doctrinam intelligit. Tan-
dem diserte *Ambrosius de myst. c. 3.* *Aqua*, inquit, *sine præ-
dicatione Dominicæ Crucis ad nullos usus future salutis est...*
Sicut ergo in illum fontem Moyses misit lignum, hoc est
Prophetiam: ita & in hunc fontem Sacerdos prædicationem
Dominicæ Crucis mittit, & aqua sit dulcis ad gratiam;
ergo, inferunt Novatores, forma Sacramentorum aut pro-
missoria est, aut concionatoria. At quoniam responsonem
unam ad plura rogata dare iniquum est, placet breviter ad
singula respondere. Non sufficit adversariis demonstrasse,
Veteres promissionem & concionem adhibuisse; si possunt,
osten-